

Supervivència d'una Rosella.

Un relat de: [Marcel·lí](#)

Supervivència d'una Rosella.

Vaig néixer una primavera d'aquestes
que passen sense que ningú se'n adoni...
Al meu voltant creixien formes alienes a mi...
una manta d'asfalt que s'estén pel infinit
...vehicles de metall amb matrícules noves...
els marges del terra pintats ...

Bosses de plàstic portades per el vent
em conten que el ciment
i l'asfalt es multipliquen sense aturar-se:

- Privilegiada de tu ,
que creixes al costat de la carretera ...

- Quina sort que tens ,
això ho acaben d'omplir amb ciment,
per uns centímetres t'has salvat
de que la vorera no et passi per damunt...

A vegades em pregunto que faig aquí,
altres vegades em pregunto que fan aquestes
coses aquí...

La meva família sempre ha viscut aquí...
aquest asfalt s'esquerdarà
deixarà d'existir...

Algun dia, el meus descendents continuaran estant aquí,
les coses tornaran a néixer de la terra ...

Sóc una flor molt forta, molt antiga ,
per això em puc permetre ésser bonica...
no necessito cargols...ni molls..ni rodes...
la meva llavor vola...
perquè ningú pot aturar el vent.

Supervivència d'una Rosella.

Marcel·lí Miret – El Quixot Català

Quixot Català Miret en Facebook

@QuixotCatalà en Twitter